

Комзюк А. Т., Бевзенко В. М., Мельник Р. С.

Адміністративний процес України: Навчальний посібник. – К.: Прецедент, 2007. – 531 с.

У посібнику на основі аналізу чинного національного законодавства та здобутків процесуально-правової науки розкриваються основні поняття, зміст, особливості регулювання адміністративного процесу. Проаналізовано закономірності становлення та розвитку вітчизняного інституту адміністративної юстиції, сутність та систему правових інститутів адміністративного процесуального права. Розкрито зміст стадій адміністративного процесу, їх особливості та суб'єктивний склад кожної з них.

Видання розраховане на викладачів, студентів, аспірантів вищих навчальних закладів юридичного профілю. Стане в пригоді науковцям, працівникам судів та інших державних органів, підприємств, установ, організацій, органів місцевого самоврядування, усім, хто цікавиться проблемами права.

Пономаренко Г. О.

Управління у сфері забезпечення внутрішньої безпеки держави: адміністративно-правові засади: Монографія. – Х.: Видавець ФО-П Вапнярчук Н. М., 2007. – 448 с.

Монографію присвячено аналізу адміністративно-правових засад управління у сфері забезпечення внутрішньої безпеки держави. З'ясовано загальнотеоретичні питання управління в цій сфері, його сутність, принципи, нормативні засади та систему, проблеми забезпечення законності. Центральне місце в монографії посідає розгляд адміністративно-правових засад управління окремими напрямками забезпечення внутрішньої безпеки держави – забезпеченням національної безпеки України від внутрішніх загроз, внутрішніми справами, у сфері охорони та захисту державного кордону та забезпеченням пожежної безпеки.

Для науковців, практичних працівників, викладачів і студентів, широкого кола читачів.

Мічурін Є. О.

Обмеження майнових прав фізичних осіб (загальні положення): Монографія. – Х.: Юрsvіт, 2007. – 220 с.

У монографії досліджено основні цивілістичні проблеми обмежень майнових прав фізичних осіб. Розглянуто проблеми визначення гносеологічних аспектів обмежень майнових прав фізичних

осіб, їх виникнення, розвитку, формування категоріального апарату, зумовленості. Приділено увагу принципам обмежень майнових прав фізичних осіб, місцю цих обмежень у цивільному праві та механізмі правового регулювання.

Для науковців, аспірантів та всіх тих, хто цікавиться актуальними ми питаннями цивілістичної науки.

Пушкин А. А.

Избранные труды. – Харьков: Эспада, 2007. – 480 с.

За свою творческую жизнь Александр Анатольевич Пушкин написал около 200 научных работ, учебников и учебных пособий. В этой книге представлены его отдельные труды, которые будут вечным памятником выдающемуся ученому.

Сучасний світ в умовах глобалізації характеризується загальносвітовою тенденцією до інтеграції усіх складових гуманітарного простору. Природно, що ці процеси не оминають і негативних його боків. Злочинність перестає бути національною проблемою; вона виходить на рівень цивілізаційної «хвороби», подолання якої визначається пріоритетним завданням. Безумовно, правий В. В. Лунеев, коли стверджує, що після глобальної військової загрози над людством висять дві інші – екологічна та кримінальна¹. Тому сьогоднішній огляд новітніх наукових публікацій присвячено роботам, у яких аналізуються визначальні для забезпечення безпеки соціуму загрози – організована злочинність і корупція.

Перша робота (П. А. Скобlikов. *Актуальные проблемы борьбы с коррупцией и организованной преступностью в современной России.* – М.: Норма, 2007) відображає результати десятирічних наукових пошуків автора, які ним раніше не оприлюднювались. До певної міри ця книга розкриває єдиний комплекс взаємопов'язаних проблем, які разом утворюють органічне комплексне дослідження. Особливу цікавість викликає проведений аналіз критеріїв оцінки ефективності окремих заходів боротьби з організованою злочинністю, а також запропонована система вилучення протиправних доходів. Утім, не з усіма пропозиціями автора слід беззаперечно погоджуватись. Так, зокрема, наведена аргументація на користь створення автономного органу боротьби з корупцією в органах влади та управління є доволі сумнівною, адже розкриває лише один бік цієї проблеми (забезпечення незалежності осіб, які проводять розслідування), проте оминає інший – конт-

---

¹ Лунеев В. В. Преступность XX века. Мировые, региональные и российские тенденции. Предисловие академика РАН В. Н. Кудрявцева. – М.: НОРМА, 1999. – С. 473.

роль і нагляд за дотриманням прав і свобод громадян, які потрапили в орбіту інтересів цієї служби.

Друга робота (В. Е. Аминов *Концепция борьбы с организованной преступностью в России*. – М.: Изд-во Проспект, 2007) викликає цікавість саме у зв'язку з концептуальним підходом до викладення матеріалу та його оформлення. Стисло, зважено, по пунктах характеризуються основні поняття концепції, її складові елементи, стан і провідні тенденції організованої злочинності, прогнозується її розвиток на перспективу та окреслюються базові моделі боротьби з нею через призму цілей, завдань, принципів та напрямків відповідної діяльності. Варто звернути увагу і на додаток, що містить приблизний перелік основних заходів боротьби з організованою злочинністю, адже серед них є доволі цікаві пропозиції, наприклад щодо легалізації інституту лобізму.

Третя робота (Бабаева Э. У. Проблемы теории и практики преодоления противодействия уголовному преследованию: Монография. – М.: «Юрлитинформ», 2006) через масштабність поставлених дослідником завдань та до певної міри сумбурність викладення матеріалу доволі важко сприймається. Автор багато теоретизує з суто прикладних проблем, при цьому іноді забуваючи запропонувати якесь однозначне рішення або, принаймні, висловити авторське ставлення. Монографія перенасичена класифікаціями, причому не завжди коректними (наприклад, заходи (способи) подолання протидії кримінальному переслідуванню автором поділяються за суттю та спрямованістю, але наводяться в одній класифікації). До беззаперечного надбання автора варто віднести гл. 4 роботи, присвячену криміналістичним програмам подолання протидії як під час порушення кримінальної справи, так і в ході проведення окремих слідчих дій (огляду місця події, допиту, перевірки показань на місці тощо). Аналізована робота також цікава широко представленими дослідницькими даними, отриманими в результаті проведених автором узагальнень та вивчень судово-слідчої практики.

Кандидат юридичних наук, доцент О. М. Литвинов